

Průvodní text ke křížové cestě na Modletíně 2021

Nemáme čas (V. Fišerová)

Z publikace: Cestou za Kristem – křížové cesty pro dospělé, Vydalo nakladatelství Trinitas, dostupné: <https://www.pastorace.cz/tematicke-texty/nemame-cas-v-fiserova>

Doplněno vlastním komentářem (kurzíva), a biblickými texty při každém zastavení. (Kasia, Benediktus)

Nemáme čas, Pane. Stěžujeme si, že nemáme dost času. Honíme se, pospícháme přepracovaní, přetížení . . . pořád nám chybí čas . . .

A ty, Pane? Je nám jasné, že všechnen čas tvého života byl pro nás! Ukaž nám, prosím, Pane, až teď půjdeme s tebou touto cestou kříže, jak tomu doopravdy je s tím časem.

1. Ježíš odsouzen na smrt (Mk 15, 15-17)

Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vojáci ho odvedli do místodržitelského dvora a svolali celou setninu. Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na hlavu.

I. Také pospíchali, Pane, když tě odsuzovali na smrt. Spěchali. Nedali si čas, aby zkoumali tvou vinu nebo nevinu. Jak často i my dokážeme rychle vynést svůj úsudek o druhém - odsoudit druhého, pomluvit . . .

Jak často nechceme přijímat odlišnosti druhých, odmítnout některé jenom proto, že jsme si neudělali čas je poznat...Že jsme nechtěli... Pomluvit a odvrhnout, zvolit tuto jednodušší cestu...Nemáme totiž na druhého čas a nechceme si toto přiznat.

Pomoz nám, Pane, abychom dokázali vždycky včas zadržet každé tvrdé, nespravedlivé nebo dokonce lživé slovo, které by chtělo odsoudit někoho druhého. *Dej, ať si uvědomíme hodnotu času stráveného s druhým člověkem, že to není čas zmařený...*

Prosíme tě, vyslyš nás!

2. Na Ježíše vložen kříž (J 19, 16b-17)

Pilát Ježíše vydal, aby byl ukřižován, a Židé se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota.

II. Pane, tys často za svého života říkal: "Ještě nepřišla má hodina . . . Ještě není čas . . ." Ale teď už tvá hodina přišla. Už neodkládáš. Bereš na sebe kříž. Ted' už je to Otcova vůle - a to je pro tebe rozhodující.

Pane, prosíme Tě, ať dokážeme na sebe vzít zodpovědnost za své činy, ať se nebojíme úkolů, které nejsou jednoduché, ať přijímáme tyto kříže i když budeme padat... Ať se nebojíme těchto výzev.

Ať my nikdy nespěcháme překotně uskutečňovat jen své vlastní, osobní plány, ale ať v každé chvíli chceme poznat to, co od nás chce Bůh.

Prosíme tě, vyslyš nás!

3. Ježíš poprvé padá po křížem (Iz 53,4)

Byly to však naše nemoci, jež nesl,
naše bolesti na sebe vzal,
ale domnívali jsme se, že je raněn,
ubit od Boha a pokořen.

III. Už přišel čas tvé poslední cesty po naší zemi, Pane. Neseš kříž a taky pod ním padáš. Tak zhodnocuješ, "vykupuješ čas", jak nás k tomu vyzývá apoštol Pavel: "Dávejte dobrý pozor, jak se máte chovat - ne jako nemoudří, ale jako moudří dobře využívejte tohoto času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovejte se tedy nerozumně, ale mějte na mysli, jaká je vůle Pána." /Ef 5-15, 17/

Pane, padáš poprvé, a i my tolikrát padáme pod tíhou různých úkolů, nařízení, doporučení... Padáme, reptáme, nechceme jít dál, prosíme ať nás tyto pády nesemelou, ale nasměřuji, ať i tak jsme schopni vidět ten hluboký smysl toho, co děláme.

Ať se tedy snažíme neztrácet čas zbytečnostmi, ale ať spolu s Kristem vykupujeme čas - plně využíváme času k tomu, abychom na prvním místě plnili Boží představy o nás a o naší činnosti.

Prosíme tě, vyslyš nás!

4. Ježíš se setkává se svou matkou (L 2, 34b-35)

Simeon řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat - i tvou vlastní duší pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“

IV. Matka Maria zřejmě nepočítala svůj čas. Dala celý svůj život pro uskutečnění Božích plánů. Vykupovala čas spolu se svým Synem. - Maria, prosíme, nauč všechny ženy, ať nepočítají úzkostlivě svůj čas - co všechno mají ten den ještě udělat, co je ještě čeká, co mají neuděláno . . ., ale ať dovedou v klidu před Boží tvář plnit jednu práci po druhé podle toho, co je nejdůležitější, a ať se nezneklidňují tím, co udělat nestačí.

Prosíme Tě Pane ať tato práce se nestane pouze počítáním hodin a minut strávených v práci, ale ať i přes toto všechno dokážeme náš čas dávat a být tam, kde je potřeba pomoci. Tak jak Maria – dávat svůj čas potřebným.
Prosíme tě, vyslyš nás!

5. Šimon Cyrenský pomáhá Ježíši nést kříž (L 23,26)

Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem.

V. Šimon se nechtěl nechat zdržovat - neměl čas, pospíchal, měl jiné plány . . . My taky podobně často spěcháme, máme své vlastní plány, nedovedeme se zastavit . . . Pane, ale Šimon snad při setkání s tebou konečně poznal pravý smysl svého života.

Pane, prosíme Tě, abychom taky objevovali dary druhého člověka, abychom dokázali druhému věnovat svůj čas a tak poznávali smysl svého života, smysl toho, že nežijeme jenom pro sebe, ale taky pro druhé...

- Ať se dovedeme o nedělích, o dovolené i jindy zastavit na své cestě, abychom se mohli zamyslet nad sebou, abychom ti za všech okolností byli blízko, Pane.
Prosíme tě, vyslyš nás!

6. Veronika podává Ježíši roušku (Iz 53, 2-3)

Vyrostl před ním jako proutek,
jak oddenek z vyprahlé země,
neměl vzhled ani důstojnost.
Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný,
že jsme po něm nedychtili.
Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl,
muž plný bolestí, zkoušený nemocemi,
jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář,
tak opovržený, že jsme si ho nevážili.

VI. Tak často my ve svém spěchu a shonu přehlédneme toho, kdo vedle nás trpí - nemocí, osamocněním, nevděkem . . . tak často přehlédneme toho, kdo čeká na naši pomocnou ruku, kdo sám nemůže řešit své problémy . . . ale my spěcháme, nemáme čas . . .

Ať vědomě usilujeme o to, abychom nebyli nevšímaví k potřebám druhých, ale ať jsme pohotoví a vynalézaví v tom, čím druhým pomoci, čím udělat aspoň trochu radosti a potěšení. Ať si vždycky najdeme čas na to pomáhat jako Veronika - jak to jen je v našich silách.

Prosíme tě, vyslyš nás!

7. Ježíš podruhé padá po křížem (1 P 2,24)

On ,na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.

VII. Jak rychle se my, lidé, zbavujeme i sebemenšího utrpení - tabletkou zaháníme každou běžnou bolest hlavy, vyhýbáme se všemu nepříjemnému . . . A ty, Pane? Plně prožíváš své utrpení na své cestě s křížem, i všechny své pády na cestě . . . Máš čas pít až do dna kalich, který ti připravil Otec . . .

Kolikrát jsem přehodil svou zodpovědnost na druhého člověka, kolikrát jsem se chtěl vyhnout úkolům, které byly nepříjemné, kolikrát, jsem si stěžoval a neříkal věci napřímo, kolikrát jsem upadl a nechtěl vstát a kolikrát jsem obviňoval druhé, že můžou za tento pád?

Pane, ať se od tebe učíme snášet bez řečí své duševní i tělesné bolesti a nepříjemnosti a zbytečně o nich nemluvit, nestěžovat si . . .

Prosíme tě, vyslyš nás!

8. Ježíš mluví k plačícím ženám (L 23, 27-31)

Za ním šel veliký zástup lidu; ženy nad ním nařikaly a oplakávaly ho. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte! Plačte nad sebou a nad svými dětmi; hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: ‚Blaze neplodným, blaze těm, které nikdy nerodily a nekojily!‘ Tehdy ‚řeknou horám: ‚Padněte na nás, a pahrbkům: ‚Přikryjte nás!‘ Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?‘“

VIII. Také v dnešní době bys měl, Pane, pro naše matky, pro rodiče, *vychovatele* vyčítavá slova - když tolikrát opakují svým dětem: "Dej mi pokoj . . . neotravuj . . . počkej, až potom -- teď na tebe nemám čas . . . Jak takové matky (ale i otcové) ochuzují své děti i sami sebe!

Taktéž my, kolikrát jsme odmítli druhého člověka, protože jsme měli jinou „důležitější“ práci, kolikrát jsme druhého nechtěli ani vyslechnout, a zavřeli před nim dveře aby nás neotravoval?

Ať si všechny naše matky i otcové dovedou udělat čas na společné chvílky doma nebo v přírodě, čas na dobré slovo, na písničku, na hry, na společnou modlitbu, společnou práci - i na pomazlení, pofoukání bolístek . .

Ať taky my nacházíme čas na hluboké rozhovory, na společné zpívání, na procházky, hry, tančení a modlitbu.

Prosíme tě, vyslyš nás!

9. Ježíš potřetí padá po křížem (Žd 4, 15-16)

Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.

IX. Nevíme, kolikrát jsi asi padl na své cestě, Pane, ale jdeš, trpíš, nespícháš . . . My a s námi celé naše okolí trpí často naší horečnou činností. Jsme přepracovaní, nevlídní, popudliví, přetížení ... –

Pane, ať nepodléháme činnosti, která je pro nás někdy tak lákavá a odvádí nás od toho, co je hlavní. Ať se dovedeme bránit přehnané činností, ať stále znovu bojujeme i se svou přepracovaností a nervozitou.

Prosíme tě, vyslyš nás!

10. Ježíš zbaven šatu (J 19, 23-24)

Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten šat byl beze švů, odshora vcelku utkaný. Řekli si mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme o něj, čím bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: ‚Rozdělili si mé šaty a o můj oděv metali los.‘ To tedy vojáci provedli.

X. Na výsměch a ponižování druhých si ale často i přes své zaneprázdnění dokážeme najít čas - tak jako ho měli ti, kdo tě svlékali na Kalvárii, Pane. Tolikrát dovedeme ublížit bez rozmyslu, ve spěchu, v rozčilení, neklidu, v přepracování . . .

Tolikrát si ani neuvědomíme kdy druhého zbavujeme jeho šatu, jeho posvátné důstojnosti, kdy se stává pouhým předmětem, objektem a ne subjektem, kolikrát nemáme čas přemýšlet o svých činech, které mohly druhému ublížit, slova která mohla druhého zranit, ponížit, zasmutit...

Ať, Pane, nikdy nemáme čas na zbytečné kritizování, ironické poznámky, výsměch .
Prosíme tě, vyslyš nás!

11. Ježíš přibíjejí na kříž (Mt 27, 39-40)

Kolemjdoucí Ježíše uráželi; potřásali hlavou a říkali: „Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe; jsi-li Syn Boží, sestup s kříže!“

XI. Často slyšíme, že si lidé přejí rychlou smrt, aby to dlouho netrvalo . . . aby to nebylo moc bolestivé . . . aby to měli rychle za sebou . . . Ty ale, Pane, přijímáš smrt tak, jak ti jí připravil tvůj Otec - dovedeš trpět dlouho, umíráš dlouho . . . Máš ještě čas na to, abys dokázal říct poslední slova lásky těm, kdo ti zůstali blízko - Marii a Janovi . . . abys dokázal dokonce ještě odpustit těm, kdo ti způsobili tolik bolesti - i zločinci, který lituje . . .

Prosíme tě, Pane, ať naše smrt je opravdu podle tvé vůle . . . dej nám čas, abychom ještě před svou smrtí dokázali zahladit to, co v nás zůstalo nedokonalého ať umíráme s tebou.

Prosíme tě, vyslyš nás!

12. Ježíš umírá na kříži (Mk 15, 37-39)

Ale Ježíš vydal mocný hlas a skončil. Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů. A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skončil, řekl: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží.“

XII. Čas tvého života na zemi je naplněn, Pane. "Je dokonáno." Těmito slovy sám uzavíráš na kříži svůj život mezi lidmi a pro lidi. Děkujeme ti, Pane, že dokázal přijmout poslání svého Otce a že jsi žil celý čas svého života pro nás . . . že jsi pro nás, lidi, prožil i poslední bolestné minuty svého lidského života. - Ať si najdeme čas, Pane, v klidu a tichu přemýšlet o tvé smrti, o tvé nezměrné lásce . . . a ať ti dovedeme poděkovat s hlubokou vděčností.

Taky prosíme ať se nebojíme věnovat svůj čas pro druhé, ať neutíkáme do různých aktivit, úkolů apod, ale plně se věnujeme druhému člověku – a tak mu projevujeme lásku, kterou každý z nás tolik potřebuje.

Prosíme tě, vyslyš nás!

13. Ježíšovo tělo sňato z kříže (J 19, 38-42)

Potom požádal Piláta Josef z Arimatie - byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů - aby směl Ježíšovo tělo sejmout s kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo sňal. Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl asi sto liber směsi myrhy a aloe. Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s těmi vonnými látkami do Iněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.

XIII. Tvé mrtvé, bezvládné tělo bylo sňato s kříže. Jak asi bylo v té chvíli Marii - Matce, která dala celý čas svého života, abys mohl skrze ni přijít na svět, aby se i ona zúčastnila tvého vykupitelského díla!?

- Ať jako Maria dáваме svůj čas na to, abychom spolu s ní a s jejím Synem svými modlitbami i obětmi zachraňovali současný svět.

Prosíme, ať se nebojíme s láskou dotýkat druhého člověka, pohladit i přes jeho nevzhlednost, zadívat se do očí a objevit v druhém touhu po přátelství... Svět svou ponáhleností tyto lidi zabíjí, nemá na ně čas, nedosahují ekonomické a lidské efektivity, tak proč se nimi zabývat? Prosíme, ať nikdy takto nesmýšlíme, ať nezabíjíme (pohledem, slovem, nedostatkem času) ty, kteří jsou tak křehcí a zranitelní.

Prosíme tě, vyslyš nás!

14. Ježíšovo tělo položeno do hrobu (Mt 27, 59-61)

Josef tělo přijal, zavinul je do čistého plátna a položil jedo svého nového hrobu, který měl vytesán ve skále; ke vchodu do hrobu přivalil veliký kámen a odešel. Byla tam Marie z Magdaly a jiná Marie, které seděly naproti hrobu.

XIV. I čas našeho života se uzavře, Pane. Ať v té každodenní uspěchanosti, shonu a zmatku nezapomínáme, že jednou přijde i náš poslední den. Ať se tedy snažíme prožívat každý den tak, jako kdyby to byl náš den poslední. To nám pomůže, abychom po celý čas svého života měli vždycky správné pořadí hodnot. To nás povede k tomu, abychom neztráceli čas, abychom nepromarnili ani jedinou minutu, ale na druhé straně abychom zůstali klidní za všech okolností. "Bděte - protože nevíte, který den váš Pán přijde," /Mt 24, 42/ řekl jsi ty sám, Kriste. To je pro každého z nás důrazné připomenutí, důrazná výzva. Aby nebylo pozdě.

Děkujeme Ti Pane za naše klienty, kteří nás neustále vedou k prožívání každé jedné minuty teď a tady, děkujeme za chvíle, kdy můžeme být společně a užívat si přítomného okamžiku, dej ať dokážeme tyto jejich dary vnímat a těšit se ze společně strávených chvil.

Prosíme, ať nikdy nespádneme do každodenní uspěchanosti, výkonu, zmatku – ať nezapomínáme na to podstatné, na smysl našich životu, ale taky na Tebe Pane a na Tvou cestu, kterou jsi podstoupil pro nás. Děkujeme, že tato cesta, s pády, s posměchem, s nepochopením –se i tak končí vítězstvím a přemožením všech zdánlivých neúspěchů.

Otče náš ...

Amen